

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010181
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6715010181.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Adriány Považanovej v trestnej veci obžalovaného O. U., stíhaného pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. apríla 2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/38/2015 zo dňa 07.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. U. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/38/2015 zo dňa 07.11.2018 bol obžalovaný O. U. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., pretože

v období od 15. októbra 2010 do 15. apríla 2011 vo R., okres R. vystupujúc pod menom A. G. vylákal od poškodeného O. S., nar. XX.XX.XXXX za účelom vyplatenia exekúcie na ťahači finančné prostriedky s príslubom ich vrátenia po predaji ťahača a to aj finančných prostriedkov, ktoré si od poškodeného požičali S. O. a V. N., pričom to v úmysle nemal a od poškodeného postupne prevzal finančné prostriedky dňa 15.10.2010 vo výške 190 €, dňa 18.10.2010 vo výške 200 €, dňa 20.10.2010 vo výške 250,- €, dňa 23.10.2010 vo výške 1750,- €, dňa 02.11.2010 vo výške 1000,- €, dňa 05.11.2010 vo výške 350,- €, dňa 30.11.2010 vo výške 270 €, dňa 06.12.2010 vo výške 230 €, dňa 16.12.2010 vo výške 146,- €, dňa 21.12.2010 vo výške 240 €, dňa 13.01.2011 vo výške 280 €, dňa 14.01.2011 vo výške 260,- €, dňa 17.01.2011 vo výške 120 €, dňa 18.01.2011 vo výške 350,- €, dňa 19.01.2011 vo výške 600?- €, dňa 27.01.2011 vo výške 8 200 €, dňa 15.02.2011 vo výške 60 €, dňa 08.03.2011 vo výške 80,- € a 80,- €, dňa 10.03.2011 vo výške 60,- €, dňa 15.03.2011 vo výške 370,- €, dňa 23.03.2011 vo výške 500 €, dňa 25.03.2011 vo výške 200,- €, dňa 27.03.2011 vo výške 120,- €, dňa 28.03.2011 vo výške 70,- €, dňa 29.03.2011 vo výške 100,- €, dňa 31.03.2011 vo výške 350,- €, dňa 01.04.2011 vo výške 300,- €, dňa 03.04.2011 vo výške 190 €, dňa 05.04.2011 vo výške 50,- €, dňa 08.04.2011 vo výške 570 €, dňa 13.04.2011 vo výške 50 €, dňa 14.04.2011 vo výške 200,- € a 40,- € a dňa 15.04.2011 vo výške 195,- € a 50,- €, pričom do dnešného dňa finančné prostriedky poškodenému nevrátil, ktorým konaním spôsobil poškodenému O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., Ul. J.C.C. XXXX/XX škodu v celkovej výške 18.071,- €.

Za toto konanie okresný súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/23/2014 zo dňa 28.02.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/51/2017 zo dňa 30.05.2017, vo výmere 2 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením,

stratili podklad, pričom rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/23/2014 zostal vo výroku o škode nedotknutý.

Ďalej podľa § 287 ods. 1, 2 Tr.por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., J. C. C. XXXX/XX, škodu vo výške 18 071,- €, pričom podľa § 288 ods. 2 Tr.por. súd poškodeného O. S., nar. XX.XX.XXXX, so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj dodatočne písomne zdôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že toto smerovalo proti výroku o vine, treste a škode. Pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného, tento namietal, pretože podľa jeho názoru vina nebola vôbec preukázaná. V tomto smere poukázal na výpoveď svedka S. O. na hlavnom pojednávaní dňa 07.11.2018, v ktorej namietal dôveryhodnosť tohto svedka, pričom pri hodnotení tejto výpovede zotrval na tom, že finančné prostriedky odovzdával S. O. na vyplatenie exekúcií v zmysle dohody s poškodeným a teda nespáchal trestný čin, ktorý mu je kladený za vinu. Výpoveď svedka V. N. považuje za účelovú, keďže podľa jeho názoru existuje dôvodný predpoklad, že ak by tento svedok vypovedal pravdivo, vystavoval by sa nebezpečenstvu trestného stíhania.

Vo vzťahu k uloženému trestu obžalovaný namietal, že súd prvého stupňa mal zrušiť aj výroky o treste ďalších rozsudkov, ktoré boli vyhlásené medzi spáchaním skutku, pre ktorý bol trestne stíhaný v tomto konaní a vyhlásením napadnutého rozsudku 2T/38/2015 zo dňa 07.11.2018. Súčasne vymenoval všetky rozhodnutia, ktoré boli v uvedenom období vyhlásené.

Vzhľadom na vyššie uvedené obžalovaný považoval napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch za nesprávny a požiadal, aby odvolací súd zrušil tento rozsudok a spod obžaloby ho oslobodil. Eventuálne, ak by odvolací súd bol toho názoru, že jeho vina za skutok uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa bola preukázaná bez dôvodne pochybnosti, požiadal, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a naň nadväzujúce výroky rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/38/2015 zo dňa 07.11.2018 a sám rozhodol tak, že mu uloží súhrnný trest a súčasne zruší výroky o treste a naň nadväzujúce výroky vo všetkých vyššie uvedených rozsudkoch.

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že na rozdiel od obhajoby, považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, ako aj vo výroku o súhrnnom treste a z toho dôvodu navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo zamietnuté.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridriavajú písomných dôvodov ich odvolania, pričom dodal, že z rozsudku prvostupňového súdu nie je zrejmé, prečo okresný súd rozhodol tak, ako rozhodol, v napadnutom rozsudku okresný súd riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie o uložení súhrnného trestu, predovšetkým prečo neboli zrušené ďalšie rozhodnutia, ktoré nespádali do výnimky uvedenej v § 41 Tr.zák. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby krajský súd rozhodol v zmysle petítu uvedeného v ich písomnom odvolaní.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, požiadal však písomne o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Preto krajský súd vec prejednal v neprítomnosti obžalovaného.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného O. U. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr.por. vrátane doplnenia dokazovania, ktoré mu nariadil odvolací súd. Vykonané dôkazy správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. vložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal

so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazy, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčovali svedok poškodený O. S., svedkovia V. N. a S. O., ktoré výpovede korešpondovali s vykonanými listinnými dôkazmi, najmä zápisnicou o rekognícii, z ktorej vyplynulo, že poškodený poznal O. U. a označil ho ako osobu, ktorá vystupovala pod menom A. G., ako aj rozpis platieb od poškodeného, prehlásenie so zmluvou o pôžičke, s čestným vyhlásením A. G. o požičaní peňazí od poškodeného a bankové výpisy Slovenskej sporiteľne o výberoch finančných prostriedkov poškodeným v žalovanom období. Okresný súd v tomto smere výrok o vine riadne odôvodnil, s ktorým sa odvolací súd stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd správne konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr.zák., keďže na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Pokiaľ ide o výrok o treste, v tomto smere sa odvolací súd stotožnil so záverom prokurátora a nestotožnil sa s výkladom obhajoby v súvislosti s ust. § 42 ods. 1 Tr.zák. čo do počtu rozhodnutí, ktoré mal prvostupňový súd zrušiť. Pri ukladaní súhrnného trestu sa totiž mal zrušiť len rozsudok, pred ktorým bola spáchaná trestná činnosť, jedná sa o mnohopočetnosť trestnej činnosti len vo vzťahu k prvému rozsudku v poradí a ostatné prípadné rozsudky, ktoré nasledujú po rozsudku v prvom poradí sú z hľadiska ust. § 42 ods. 1 Tr.zák. právne irelevantné, pričom okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol k okolnostiam, na ktoré podľa zákona mal prihliadnuť, najmä na osobu obžalovaného a samotný postoj obžalovaného k danej veci a svoje rozhodnutie dostatočne zdôvodnil. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nestotožnil so závermi obhajoby a preto na túto neprihliadal.

Vo vzťahu k výroku o náhrade škody, okresný súd nepochybil, keď priznal finančnú náhradu prostriedkov vo výške 18 071,- € poškodenému, ktorý si škodu riadne uplatnil, pričom o tejto sume prvostupňový súd nemal pochybnosť, preto ju priznal a vo zvyšku uplatneného nároku poškodeného odkázal na civilný proces. Správne pritom v tomto výroku poukázal na to, že rozhodovanie o nároku poškodeného by už presahovalo potreby dokazovania v tomto konkrétnom trestnom konaní.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takého stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného O. U. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.